2026/90656

5.8.2026

Korigendum k smernici Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov

(Úradný vestník Európskej únie L 157 z 26. júna 2003)

(Slovenské mimoriadne vydanie, kapitola 09/zv. 1, s. 380 – 385)

1. Na strane 380 v názve:

namiesto: „Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov“

má byť: „Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi pridruženými spoločnosťami rôznych členských štátov“.

2. Na stranách 380 až 382 v článku 1:

namiesto: „*Článok 1*

Rozsah platnosti a postup

1. Výplaty úrokov a licenčných poplatkov vznikajúce v členskom štáte sú oslobodené od akýchkoľvek daní ukladaných na uvedené výplaty v uvedenom štáte či už zrážkou zo základu, alebo vyrubením za podmienky, že vlastník požitkov v podobe úrokov a licenčných poplatkov je spoločnosť ďalšieho členského štátu alebo trvalý podnik spoločnosti niektorého členského štátu.

2. Výplata vykonaná spoločnosťou alebo členským štátom, alebo trvalým podnikom sídliacim v ďalšom členskom štáte sa považuje za výplatu, ktorá vznikla v uvedenom členskom štáte, ďalej len ‚štát pôvodu‘.

3. Trvalý podnik sa považuje za platcu úrokov alebo licenčných poplatkov iba vtedy, ak uvedené výplaty predstavujú pre trvalý podnik v členskom štáte, v ktorom sídli, daňovo odpočítateľný výdavok.

4. Spoločnosť niektorého členského štátu sa považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov alebo licenčných poplatkov iba vtedy, ak uvedené poplatky prijíma vo svoj vlastný prospech, a nie ako sprostredkovateľ za inú osobu, akým je zástupca, poverenec alebo splnomocnenec.

5. Trvalý podnik sa považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov alebo licenčných poplatkov:

a) ak pohľadávka, právo alebo používanie informácií, s ktorými výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov vznikajú, je skutočne spojené s uvedeným trvalým podnikom; a

b) ak výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov predstavujú príjem, ohľadom ktorého uvedený trvalý podnik podlieha v členskom štáte, v ktorom sídli, jednej z daní uvedenej v článku 3 písm. a) bod iii) alebo v prípade Belgicka ‚impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders‘, alebo v prípade Španielska ‚Impuesto sobre la Renta de no Residentes‘, resp. dani, ktorá je zhodná alebo v značnej miere podobná a ktorá sa ukladá po dni nadobudnutia účinnosti tejto smernice navyše oproti jestvujúcim daniam alebo miesto nich.

6. Pokiaľ sa trvalý podnik spoločnosti niektorého členského štátu považuje za platcu alebo vlastníka požitkov v podobe úrokov a licenčných poplatkov, žiadna iná časť spoločnosti sa na účely tohto článku nepovažuje za platcu alebo vlastníka požitkov v podobe uvedených úrokov alebo uvedených licenčných poplatkov.

7. Tento článok sa uplatňuje iba vtedy, ak spoločnosť, ktorá je platcom úrokov a licenčných poplatkov, alebo spoločnosť, ktorej trvalý podnik sa považuje za platcu úrokov a licenčných poplatkov, je združenou spoločnosťou spoločnosti, ktorá je vlastníkom požitkov alebo ktorej trvalý podnik sa považuje za vlastníka požitkov v podobe uvedených úrokov alebo licenčných poplatkov.

8. Tento článok sa neuplatňuje vtedy, ak úroky alebo licenčné poplatky prijíma alebo platí trvalý podnik sídliaci v treťom štáte spoločnosti niektorého členského štátu a podnikanie spoločnosti sa úplne alebo čiastočne vykonáva prostredníctvom uvedeného trvalého podniku.

9. Nič v tomto článku nebráni členskému štátu, aby pri uplatňovaní svojho daňového práva nezohľadňoval úroky a licenčné poplatky prijaté jeho spoločnosťami, trvalými podnikmi jeho spoločností alebo trvalými podnikmi sídliacimi v uvedenom štáte.

10. Členský štát má možnosť neuplatňovať túto smernicu na spoločnosť iného členského štátu alebo na trvalý podnik spoločnosti iného členského štátu za okolností, keď podmienky stanovené v článku 3 písm. b nie sú dodržané počas neprerušeného obdobia v trvaní najmenej dvoch rokov.

11. Štát pôvodu môže požadovať, aby splnenie požiadaviek stanovených v tomto článku a v článku 3 bolo v čase výplaty úrokov a licenčných poplatkov doložené potvrdením. Ak splnenie požiadaviek stanovených v tomto článku nebolo potvrdené v čase výplaty, členský štát môže slobodne požadovať zrážku dane zo základu.

12. Štát pôvodu môže ako podmienku pre oslobodenie od dane na základe tejto smernice stanoviť, že na základe potvrdenia dosvedčujúceho splnenie požiadaviek v tomto článku a v článku 3 vydal rozhodnutie o oslobodení od dane. Rozhodnutie o oslobodení od dane sa vydáva najneskoršie do troch mesiacov po poskytnutí potvrdenia spolu so zdôvodňujúcimi informáciami, ktoré štát pôvodu môže oprávnene požadovať, a je platné najmenej na obdobie jedného roka od jeho vydania.

13. Na účely odseku 11 a 12 má vydávané potvrdenie ohľadom každej zmluvy na výplatu platnosť najmenej jeden rok, avšak nie dlhšie ako tri roky odo dňa jeho vydania a obsahuje tieto informácie:

a) osvedčenie o sídle prijímajúcej spoločnosti na daňové účely, a podľa potreby, o jestvovaní trvalého podniku osvedčeného daňovým orgánom členského štátu, v ktorom prijímajúca spoločnosť sídli na daňové účely alebo v ktorom sídli trvalý podnik;

b) vlastníctvo požitkov prijímajúcou spoločnosťou v súlade s ods. 4 alebo jestvovanie podmienok v súlade s ods. 5, pokiaľ trvalý podnik je prijímateľom výplaty;

c) splnenie požiadaviek v súlade s článkom 3 písm. a) bod iii) v prípade prijímajúcej spoločnosti;

d) minimálny podiel alebo kritérium minimálneho podielu hlasovacích práv v súlade s článkom 3 písm. b);

e) obdobie, počas ktorého podiel uvedený v bode d) jestvuje.

Členské štáty môžu navyše v prípade výplaty na základe zmluvy požadovať právne zdôvodnenie (napr. dohodu o pôžičke alebo licenčnú zmluvu).

14. Ak sa už požiadavky pre oslobodenie od dane neplnia, prijímajúca spoločnosť alebo trvalý podnik okamžite informuje platiacu spoločnosť alebo trvalý podnik a, ak tak požaduje štát pôvodu, aj príslušný orgán uvedeného štátu.

15. Ak platiaca spoločnosť alebo trvalý podnik odpočítala a zaplatila zrážku dane zo základu, od ktorej sa na základe tohto článku oslobodzuje, vzniká nárok na vrátenie uvedenej zrážky dane zo základu. Členský štát môže požadovať informácie uvedené v odseku 13. V rámci stanovenej lehoty treba podať žiadosť o vrátenie. Uvedená lehota má dĺžku aspoň dva roky odo dňa, kedy boli úroky alebo licenčné poplatky zaplatené.

16. Štát pôvodu nahrádza nadmerne odpočítanú a zaplatenú zrážku dane zo základu do jedného roka od náležitého podania žiadosti spolu s informáciami, ktoré je oprávnený požadovať. Ak daň odpočítaná a zaplatená zrážkou zo základu nebola vrátená v rámci uvedenej lehoty, prijímajúca spoločnosť alebo trvalý podnik má právo po uplynutí predmetného roka na úroky z dane, ktoré sa vyplácajú pri sadzbe, ktorá zodpovedá vnútroštátnej úrokovej sadzbe, ktorá sa uplatňuje na porovnateľné prípady na základe domáceho práva štátu pôvodu.“

má byť: „*Článok 1*

Rozsah platnosti a postup

1. Výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov vznikajúce v členskom štáte sú oslobodené od akýchkoľvek daní ukladaných na uvedené výplaty v uvedenom štáte či už zrážkou pri zdroji, alebo vyrubením za podmienky, že skutočný vlastník úrokov alebo licenčných poplatkov je spoločnosť ďalšieho členského štátu alebo stála prevádzkareň spoločnosti niektorého členského štátu nachádzajúca sa v ďalšom členskom štáte.

2. Výplata vykonaná spoločnosťou alebo členským štátom, alebo stálou prevádzkarňou nachádzajúcou sa v ďalšom členskom štáte sa považuje za výplatu, ktorá vznikla v uvedenom členskom štáte, ďalej len ‚štát zdroja‘.

3. Stála prevádzkareň sa považuje za platiteľa úrokov alebo licenčných poplatkov iba vtedy, ak uvedené výplaty predstavujú pre stálu prevádzkareň v členskom štáte, v ktorom sa nachádza, daňovo odpočítateľný výdavok.

4. Spoločnosť niektorého členského štátu sa považuje za skutočného vlastníka úrokov alebo licenčných poplatkov iba vtedy, ak uvedené výplaty prijíma vo svoj vlastný prospech, a nie ako sprostredkovateľ za inú osobu, akým je zástupca, poverenec alebo splnomocnenec.

5. Stála prevádzkareň sa považuje za skutočného vlastníka úrokov alebo licenčných poplatkov:

a) ak pohľadávka, právo alebo používanie informácií, s ktorými výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov vznikajú, je skutočne spojené s uvedenou stálou prevádzkarňou, a

b) ak výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov predstavujú príjem, ohľadom ktorého uvedená stála prevádzkareň podlieha v členskom štáte, v ktorom sa nachádza, jednej z daní uvedenej v článku 3 písm. a) bod iii) alebo v prípade Belgicka ‚impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders', alebo v prípade Španielska ‚Impuesto sobre la Renta de no Residentes', resp. dani, ktorá je zhodná alebo v značnej miere podobná a ktorá sa ukladá po dni nadobudnutia účinnosti tejto smernice navyše oproti jestvujúcim daniam alebo miesto nich.

6. Pokiaľ sa stála prevádzkareň spoločnosti niektorého členského štátu považuje za platiteľa alebo za skutočného vlastníka úrokov alebo licenčných poplatkov, žiadna iná časť spoločnosti sa na účely tohto článku nepovažuje za platiteľa alebo za skutočného vlastníka uvedených úrokov alebo licenčných poplatkov.

7. Tento článok sa uplatňuje iba vtedy, ak spoločnosť, ktorá je platiteľom úrokov alebo licenčných poplatkov, alebo spoločnosť, ktorej stála prevádzkareň sa považuje za platiteľa úrokov alebo licenčných poplatkov, je pridruženou spoločnosťou spoločnosti, ktorá je skutočným vlastníkom úrokov alebo licenčných poplatkov alebo ktorej stála prevádzkareň sa považuje za skutočného vlastníka uvedených úrokov alebo licenčných poplatkov.

8. Tento článok sa neuplatňuje vtedy, ak úroky alebo licenčné poplatky prijíma alebo vypláca stála prevádzkareň nachádzajúca sa v treťom štáte spoločnosti niektorého členského štátu a podnikanie spoločnosti sa úplne alebo čiastočne vykonáva prostredníctvom uvedenej stálej prevádzkarne.

9. Nič v tomto článku nebráni členskému štátu, aby pri uplatňovaní svojho daňového práva nezohľadňoval úroky alebo licenčné poplatky prijaté jeho spoločnosťami, stálymi prevádzkarňami jeho spoločností alebo stálymi prevádzkarňami nachádzajúcimi sa v uvedenom štáte.

10. Členský štát má možnosť neuplatňovať túto smernicu na spoločnosť iného členského štátu alebo na stálu prevádzkareň spoločnosti iného členského štátu za okolností, keď podmienky stanovené v článku 3 písm. b nie sú dodržané počas neprerušeného obdobia v trvaní najmenej dvoch rokov.

11. Štát zdroja môže požadovať, aby splnenie požiadaviek stanovených v tomto článku a v článku 3 bolo v čase výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov doložené potvrdením. Ak splnenie požiadaviek stanovených v tomto článku nebolo potvrdené v čase výplaty, členský štát môže slobodne požadovať zrážku dane pri zdroji.

12. Štát zdroja môže ako podmienku pre oslobodenie od dane na základe tejto smernice stanoviť, že na základe potvrdenia dosvedčujúceho splnenie požiadaviek v tomto článku a v článku 3 vydal rozhodnutie o oslobodení od dane. Rozhodnutie o oslobodení od dane sa vydáva najneskoršie do troch mesiacov po poskytnutí potvrdenia spolu so zdôvodňujúcimi informáciami, ktoré štát zdroja môže oprávnene požadovať, a je platné najmenej na obdobie jedného roka od jeho vydania.

13. Na účely odseku 11 a 12 má vydávané potvrdenie ohľadom každej zmluvy na výplatu platnosť najmenej jeden rok, avšak nie dlhšie ako tri roky odo dňa jeho vydania a obsahuje tieto informácie:

a) osvedčenie o rezidencii prijímajúcej spoločnosti na daňové účely, a podľa potreby, o jestvovaní stálej prevádzkarne osvedčeného daňovým orgánom členského štátu, v ktorom prijímajúca spoločnosť sídli na daňové účely alebo v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň;

b) skutočné vlastníctvo prijímajúcou spoločnosťou v súlade s ods. 4 alebo jestvovanie podmienok v súlade s ods. 5, pokiaľ je stála prevádzkareň prijímateľom výplaty;

c) splnenie požiadaviek v súlade s článkom 3 písm. a) bod iii) v prípade prijímajúcej spoločnosti;

d) minimálny podiel alebo kritérium minimálneho podielu hlasovacích práv v súlade s článkom 3 písm. b);

e) obdobie, počas ktorého podiel uvedený v bode d) jestvuje.

Členské štáty môžu navyše v prípade výplaty na základe zmluvy požadovať právne zdôvodnenie (napr. dohodu o pôžičke alebo licenčnú zmluvu).

14. Ak sa už požiadavky pre oslobodenie od dane neplnia, prijímajúca spoločnosť alebo stála prevádzkareň okamžite informuje vyplácajúcu spoločnosť alebo stálu prevádzkareň a, ak tak požaduje štát zdroja, aj príslušný orgán uvedeného štátu.

15. Ak vyplácajúca spoločnosť alebo stála prevádzkareň zrazila daň pri zdroji, od ktorej sa na základe tohto článku oslobodzuje, vzniká nárok na vrátenie uvedenej zrážky dane pri zdroji. Členský štát môže požadovať informácie uvedené v odseku 13. V rámci stanovenej lehoty treba podať žiadosť o vrátenie. Uvedená lehota má dĺžku aspoň dva roky odo dňa, kedy boli úroky alebo licenčné poplatky zaplatené.

16. Štát zdroja vráti nadmerne vybranú daň zrazenú pri zdroji do jedného roka od náležitého podania žiadosti spolu s informáciami, ktoré je oprávnený požadovať. Ak daň zrazená pri zdroji nebola vrátená v rámci uvedenej lehoty, prijímajúca spoločnosť alebo stála prevádzkareň má právo po uplynutí predmetného roka na úroky z dane, ktoré sa vyplácajú pri sadzbe, ktorá zodpovedá vnútroštátnej úrokovej sadzbe, ktorá sa uplatňuje na porovnateľné prípady na základe domáceho práva štátu zdroja."

3. Na strane 382 v článku 2 písm. b):

namiesto: „b) termín ‚licenčné poplatky' označuje výplaty akéhokoľvek druhu prijímané ako úplata za používanie práva na používanie akéhokoľvek autorského práva na literárne, umelecké alebo vedecké dielo, vrátane kinematografických filmov a softvéru akéhokoľvek patentu, obchodnej značky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo procesu alebo za informácie týkajúce sa priemyselných, obchodných alebo vedeckých skúseností; výplaty za používanie práva na používanie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia sa považujú za licenčné poplatky."

má byť: „b) termín ‚licenčné poplatky' označuje výplaty akéhokoľvek druhu prijímané ako odplata za používanie práva na používanie akéhokoľvek autorského práva na literárne, umelecké alebo vedecké dielo, vrátane kinematografických filmov a softvéru akéhokoľvek patentu, obchodnej značky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo procesu alebo za informácie týkajúce sa priemyselných, obchodných alebo vedeckých skúseností; výplaty za používanie práva na používanie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia sa považujú za licenčné poplatky."

4. Na strane 382 v článku 3:

namiesto: „*Článok 3*

Vymedzenie spoločnosti, združenej spoločnosti a trvalého podniku

Na účely tejto smernice:

a) termín ‚spoločnosť niektorého členského štátu' označuje akúkoľvek spoločnosť:

i) ktorá má jednu z podôb uvedených v prílohe k tejto smernici a

ii) ktorá sa v súlade s daňovými zákonmi členského štátu považuje za sídliacu v uvedenom členskom štáte a v zmysle dohovoru o dvojitom zdaňovaní príjmu uzavretého s tretím štátom sa nepovažuje na daňové účely za sídliacu mimo spoločenstva a

iii) ktorá podlieha jednej z týchto daní bez toho, aby bola od nich oslobodená alebo dani, ktorá je zhodná alebo v značnej miere podobná a ktorá sa ukladá po dni nadobudnutia účinnosti tejto smernice navyše k jestvujúcim daniam alebo miesto nich:

[…]

b) spoločnosť je ‚združenou spoločnosťou' druhej spoločnosti, ak prinajmenšom:

i) prvá spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % na kapitále druhej spoločnosti alebo

ii) druhá spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % na kapitále prvej spoločnosti, alebo

iii) tretia spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % tak na kapitále prvej spoločnosti, ako aj na kapitále druhej spoločnosti.

Podiely musia zahrňovať iba spoločnosti, ktoré sídlia na území spoločenstva.

Napriek tomu členské štáty majú možnosť nahradiť kritérium minimálneho podielu na kapitále minimálnym podielom na hlasovacích právach;

c) termín ‚trvalý podnik' označuje pevné miesto podnikania nachádzajúce sa v niektorom členskom štáte, prostredníctvom ktorého sa v plnej alebo čiastočnej miere vykonáva podnikanie spoločnosti ďalšieho členského štátu."

má byť: „*Článok 3*

Vymedzenie spoločnosti, pridruženej spoločnosti a stálej prevádzkarne

Na účely tejto smernice:

a) termín ‚spoločnosť niektorého členského štátu' označuje akúkoľvek spoločnosť:

i) ktorá má jednu z podôb uvedených v prílohe k tejto smernici a

ii) ktorá sa v súlade s daňovými zákonmi členského štátu považuje za rezidenta na daňové účely v tomto členskom štáte a ktorá sa podľa zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia v oblasti daní z príjmov uzavretej s tretím štátom nepovažuje za rezidenta na daňové účely mimo spoločenstva

iii) ktorá podlieha jednej z týchto daní bez toho, aby bola od nich oslobodená alebo dani, ktorá je zhodná alebo v značnej miere podobná a ktorá sa ukladá po dni nadobudnutia účinnosti tejto smernice navyše k jestvujúcim daniam alebo miesto nich:

[…]

b) spoločnosť je ‚pridruženou spoločnosťou' druhej spoločnosti, ak prinajmenšom:

i) prvá spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % na kapitále druhej spoločnosti alebo

ii) druhá spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % na kapitále prvej spoločnosti, alebo

iii) tretia spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % tak na kapitále prvej spoločnosti, ako aj na kapitále druhej spoločnosti.

Podiely musia zahrňovať iba spoločnosti, ktoré sú rezidentmi na území spoločenstva.

Napriek tomu členské štáty majú možnosť nahradiť kritérium minimálneho podielu na kapitále minimálnym podielom na hlasovacích právach;

c) termín ‚stála prevádzkareň' označuje trvalé miesto podnikania nachádzajúce sa v niektorom členskom štáte, prostredníctvom ktorého sa v plnej alebo čiastočnej miere vykonáva podnikanie spoločnosti ďalšieho členského štátu."

5. Na strane 383 v článku 4:

namiesto: „*Článok 4*

Výplaty, ktoré sa nepovažujú za úroky a licenčné poplatky

1. Štát pôvodu nie je povinný zabezpečiť prospechy tejto smernice v týchto prípadoch:

a) výplaty, ktoré sa považujú za rozdeľovanie ziskov alebo splácanie kapitálu na základe práva štátu pôvodu;

[…]

2. Ak z dôvodu zvláštneho vzťahu medzi platcom a vlastníkom požitku v podobe úrokov alebo licenčných poplatkov alebo medzi jedným z nich a niektorou inou osobou čiastka úrokov alebo licenčných poplatkov presahuje čiastku, ktorá by bola bývala dohodnutá platcom a vlastníkom požitkov v neprítomnosti takéhoto vzťahu, ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú iba na túto druhú čiastku, ak takáto čiastka jestvuje."

má byť: „*Článok 4*

Výplaty, ktoré sa nepovažujú za úroky alebo licenčné poplatky

1. Štát zdroja nie je povinný zabezpečiť prospechy tejto smernice v týchto prípadoch:

a) výplaty, ktoré sa považujú za rozdeľovanie ziskov alebo splácanie kapitálu na základe práva štátu zdroja;

[…]

2. Ak z dôvodu zvláštneho vzťahu medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo licenčných poplatkov alebo medzi jedným z nich a niektorou inou osobou čiastka úrokov alebo licenčných poplatkov presahuje čiastku, ktorá by bola bývala dohodnutá platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo licenčných poplatkov v neprítomnosti takéhoto vzťahu, ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú iba na túto druhú čiastku, ak takáto čiastka jestvuje."

6. Na strane 383 v článku 6:

namiesto: „*Článok 6*

Prechodné pravidlá pre Českú republiku, Grécko, Španielsko, Lotyšsko, Litvu, Poľsko, Portugalsko a Slovensko

1. Grécko, Lotyšsko, Poľsko a Portugalsko sú oprávnené neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES z 3. júna 2003 o zdaňovaní príjmu z úspor vo forme platieb úrokov ([1]) Počas prechodného obdobia ôsmych rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z platieb úrokov alebo licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii pridruženej spoločnosti členského štátu situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 % počas prvých štyroch rokov a 5 % počas posledných štyroch rokov.

Litva je oprávnená neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES. Počas prechodného obdobia šiestich rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z platieb licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii pridruženej spoločnosti členského štátu situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 %. Počas prvých štyroch rokov šesťročného prechodného obdobia nesmie sadzba dane z platieb úrokov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 % a počas nasledovných dvoch rokov nesmie sadzba dane z takýchto platieb úrokov prekročiť 5 %.

Španielsko a Česká republika sú oprávnené len pri platbách licenčných poplatkov neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES. Počas prechodného obdobia šiestich rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z platieb licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii pridruženej spoločnosti členského štátu situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 %. Slovensko je oprávnené len pri platbách licenčných poplatkov neuplatňovať ustanovenia článku 1 počas prechodného obdobia dvoch rokov, ktoré sa začne 1. mája 2004.

[…]

2. Ak spoločnosť z členského štátu alebo stála organizácia spoločnosti členského štátu, situovaná v tomto členskom štáte:

— obdrží úrok alebo licenčné poplatky od pridruženej spoločnosti z Grécka, Lotyšska, Litvy, Poľska alebo Portugalska,

— obdrží licenčné poplatky od pridruženej spoločnosti z Českej republiky, Španielska alebo Slovenska,

— obdrží úrok alebo licenčné poplatky od stálej organizácie pridruženej spoločnosti členského štátu, situovanej v Grécku, Lotyšsku, Litve, Poľsku alebo Portugalsku alebo

— obdrží licenčné poplatky od stálej organizácie pridruženej spoločnosti členského štátu, situovanej v Českej republike, Španielsku alebo na Slovensku,

prvý členský štát povolí sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Českej republike, Grécku, Španielsku, Lotyšsku, Litve, Poľsku, Portugalsku alebo na Slovensku v súlade s odsekom 1 z tohto príjmu ako odpočítateľnú položku dane z príjmu spoločnosti alebo stálej organizácie, ktorá tento príjem obdržala.

3. Odpočítateľná položka stanovená v odseku 2 nemusí presiahnuť nižšiu z nasledovných čiastok:

a) daň splatnú v Českej republike, Grécku, Španielsku, Lotyšsku, Litve, Poľsku, Portugalsku alebo na Slovensku z takéhoto príjmu na základe odseku 1, alebo

b) časť dane z príjmu spoločnosti alebo stálej organizácie, ktorá obdržala úrok alebo licenčné poplatky, vypočítanú pred udaním odpočítateľnej položky, ktorú možno pripísať týmto platbám podľa vnútroštátneho práva členského štátu, z ktorého je táto spoločnosť alebo v ktorom je situovaná stála organizácia.“

má byť: *„Článok 6*

Prechodné pravidlá pre Českú republiku, Grécko, Španielsko, Lotyšsko, Litvu, Poľsko, Portugalsko a Slovensko

1. Grécko, Lotyšsko, Poľsko a Portugalsko sú oprávnené neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES z 3. júna 2003 o zdaňovaní príjmu z úspor vo forme výplat úrokov ([1]). Počas prechodného obdobia ôsmych rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z výplat úrokov alebo licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej prevádzkarne pridruženej spoločnosti členského štátu nachádzajúcej sa v inom členskom štáte prekročiť 10 % počas prvých štyroch rokov a 5 % počas posledných štyroch rokov.

Litva je oprávnená neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES. Počas prechodného obdobia šiestich rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z výplat licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej prevádzkarni pridruženej spoločnosti členského štátu nachádzajúcej sa v inom členskom štáte prekročiť 10 %. Počas prvých štyroch rokov šesťročného prechodného obdobia nesmie sadzba dane z výplat úrokov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej prevádzkarni nachádzajúcej sa v inom členskom štáte prekročiť 10 % a počas nasledovných dvoch rokov nesmie sadzba dane z takýchto výplat úrokov prekročiť 5 %.

Španielsko a Česká republika sú oprávnené len pri výplatách licenčných poplatkov neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES. Počas prechodného obdobia šiestich rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z výplat licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej prevádzkarni pridruženej spoločnosti členského štátu nachádzajúcej sa v inom členskom štáte prekročiť 10 %. Slovensko je oprávnené len pri výplatách licenčných poplatkov neuplatňovať ustanovenia článku 1 počas prechodného obdobia dvoch rokov, ktoré sa začne 1. mája 2004.

[…]

2. Ak spoločnosť z členského štátu alebo stála prevádzkareň spoločnosti členského štátu, nachádzajúca sa v tomto členskom štáte:

— obdrží úrok alebo licenčné poplatky od pridruženej spoločnosti z Grécka, Lotyšska, Litvy, Poľska alebo Portugalska,

— obdrží licenčné poplatky od pridruženej spoločnosti z Českej republiky, Španielska alebo Slovenska,

— obdrží úrok alebo licenčné poplatky od stálej prevádzkarne pridruženej spoločnosti členského štátu, nachádzajúcej sa v Grécku, Lotyšsku, Litve, Poľsku alebo Portugalsku alebo

— obdrží licenčné poplatky od stálej prevádzkarne pridruženej spoločnosti členského štátu, nachádzajúcej sa v Českej republike, Španielsku alebo na Slovensku,

prvý členský štát povolí sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Českej republike, Grécku, Španielsku, Lotyšsku, Litve, Poľsku, Portugalsku alebo na Slovensku v súlade s odsekom 1 z tohto príjmu ako odpočítateľnú položku dane z príjmu spoločnosti alebo stálej prevádzkarne, ktorá tento príjem obdržala.

3. Odpočítateľná položka stanovená v odseku 2 nemusí presiahnuť nižšiu z nasledovných čiastok:

a) daň splatnú v Českej republike, Grécku, Španielsku, Lotyšsku, Litve, Poľsku, Portugalsku alebo na Slovensku z takéhoto príjmu na základe odseku 1, alebo

b) časť dane z príjmu spoločnosti alebo stálej prevádzkarne, ktorá obdržala úrok alebo licenčné poplatky, vypočítanú pred udaním odpočítateľnej položky, ktorú možno pripísať týmto výplatám podľa vnútroštátneho práva členského štátu, z ktorého je táto spoločnosť alebo v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.“

7. Na strane 384 v článku 9:

namiesto: „*Článok 9*

Obmedzujúca klauzula

Táto smernica neovplyvňuje uplatňovanie domácich ustanovení alebo ustanovení založených na dohode, ktoré presahujú rámec ustanovení tejto smernice a sú určené na odstránenie alebo zmiernenie dvojitého zdaňovania úrokov alebo licenčných poplatkov.“

má byť: „*Článok 9*

Obmedzujúca klauzula

Táto smernica neovplyvňuje uplatňovanie domácich ustanovení alebo ustanovení založených na dohode, ktoré presahujú rámec ustanovení tejto smernice a sú určené na odstránenie alebo zmiernenie dvojitého zdaňovania úrokov a licenčných poplatkov.“